

02/01/2024

Тържествена св. Литургия и молебен за новата 2024 година бяха отслужени в Патриаршеската катедрала “Св. Александър Невски”



“Пред нас е още едно Новолетие от християнската ни епоха, епохата на Новия Божи завет с човечеството. Нека влезем и живеем в него с ясно осъзнаване на всички тези вечни истини на спасителната ни вяра. Да подражаваме, според силите си, на нашия Бог и Творец, като най-много от всичко се стараем да следваме новата заповед, която Той ни даде заедно със Своя Нов Завет и която е самата сърцевина и същност на този Нов Завет: „Нова заповед ви давам, да любите един другия; както ви възлюбих, да любите и вие един другия“ (Иоан 13:34).”, прочете от името на Българския патриарх Неофит Негово Високопреосвещенство Западно- и Средноевропейският митрополит Антоний, който възглави днес празничната

св. Литургия в Патриаршеската катедрала “Св. Александър Невски”.

По повод Господския празник Обрезание Господне и празника на св. Василий Велики в ПКСХП “Св. Александър Невски” бе отслужена тържествена Василиева св. Литургия, възглавена от Негово Високопреосвещенство Западно- и Средноевропейския митрополит Антоний в съслужение с Мелнишкия епископ Герасим, гл. секретар на Св. Синод, Бранички епископ Пахомий, ректор на Софийската духовна семинария, архим. Никодим, ставр. ик. Костадин Гаврилов, протоерей Антоний Алексиев и протодякон Александър Нешев.

След светата литургия бе отслужен и молебен за настъпването на новата година, в който духовниците се помолиха новата 2024 г. да бъде мирна и здрава, а страната ни да бъде избавена от всяко зло. В края на молебена Негово Високопреосвещенство митрополит Антоний прочете и обръщението на Негово Светейшество Българския патриарх Неофит, в което се казва: “Година след година човешкият род извървява своя исторически път, движейки се към пълнотата на времето, към преобразяването си в богочовечество и към новото творение, за което Сам Бог свидетелства пред боговидеца и тайнозрител: „ето, всичко ново творя“ (Откр. 21:5). Този път на човека от неговото сътворение до окончателното му обновление е неравен и криволичещ, изпълнен е с величие и падение, със стремеж към небесното и божественото и поробване от земното и суетното, с тържества на греховността и върхове на светостта.

През цялото това време, независимо от всичко, човекът неизменно остава най-обичаното от Бога Негово творение. Човеколюбецът Бог не лишава човека от беззаветната Си и всеопрощаваща любов, от милостта Си и от Своята всякога промислителна отеческа грижа. Като истински любящ небесен Отец Той може да прости и да приеме при Себе Си и най-непокорното Свое чедо, дори и най-големия грешник, както многократно за това свидетелства божественото Писание, както ни казва и личният ни опит, стига да усещаме това със сетивата на сърцето. Нашият свят и съществуването ни са скъпоценни плодове от порива на дивната Божия любов, от желанието на Всесъвършения да споделя Своите съвършенства. Затова и най-съвършеният дар, с който е обдарен човекът, е неговата свобода. Без свободата си човекът никога не би могъл да достигне до своето божествено предназначение: от Божия образ, по който е сътворен, да стигне до крайната цел на живота – богоуподобяването. И макар човекът често да е злоупотребявал, и да продължава да злоупотребява със своята свобода, тя

остава най-сигурният белег на неговото богоподобие”.

патриарх

















bg-patriarshia.bg